

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/108/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1519010233
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1519010233.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kováča a sudcov JUDr. Tibora Kubíka a JUDr. Vladimíra Buchvalda, v trestnej veci obžalovaného L. I., pre prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V z 18.06.2019 sp. zn. 2T/23/2019, na verejnom zasadnutí konanom 07. novembra 2019 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného L. I., nar. XX.XX.XXXX z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V z 18.06.2019 sp. zn. 2T/23/2019 bol obžalovaný L. I. uznaný za vinného pre prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že ako príslušník Mestskej polície hlavného mesta SR Bratislavy, v tom čase služobne zaradený ako starší inšpektor na Okrskovej stanici Mestskej polície B., v rozpore s ustanoveniami § 5 ods. 3, § 7 písm. a/, písm. b/ a § 9 ods. 2 zák. č.564/91 Zb. o obecnej polícii v platnom znení, § 58 ods. 1, ods. 3 písm. d/, § 59 ods. 1, § 84 ods. 1, ods. 2 zák. NR SR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v platnom znení, Pracovným poriadkom Mestskej polície hlavného mesta SR Bratislavy (čl. 2 ods. 2 II. časti, čl. 10 bod 1. písm. c/ V. časti) a Internou smernicou, označenou ako Kapitola I. - Hliadková a obchádzková služby (článok 6 ods. 3),

1. dňa 02.11.2014 v čase o 07.10 hod. v Bratislave v mestskej časti B. na presne nezistenom mieste v priebehu výkonu služby oznámil operačnému pracovníkovi Okrskovej stanice Mestskej polície B. zistenie priestupku proti verejného poriadku podľa § 48 zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch (znečistenie verejného priestoru, teda porušenie Všeobecne záväzného nariadenia mestskej časti Bratislava - B. Č.. X/XXXX o dodržiavaní čistoty a poriadku na území mestskej časti Bratislava - B.), miesto jeho spáchania - O. U. Č.. X, meno a osobné dáta priestupcu - L. N., nar. XX.XX.XXXX v B., ako aj skutočnosť, že priestupok bol vyriešený v rámci blokového konania napomenutím, na čo operačný pracovník priestupok zaznamenal do Knihy (Protokolu) udalostí a do informačného systému APIS, pričom tohto konania sa dopustil napriek tomu, že dňa 02.11.2014 o 07.10 hod. L. N. nemohol byť prejednaný pre priestupok proti verejnému poriadku, lebo dňa 15.09.2014 zomrel a napriek tomu, že oznámenie o spáchaní tohto priestupku bolo zaslané do Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR, pričom trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 0T/103/2014 zo dňa 05.06.2014, právoplatným dňa 05.06.2014, L. N. bol okrem iného uložený trest zákazu pobytu na území okresu Bratislava V na dobu 2 roky, ako aj z dôvodu, že týmto spôsobom si zvýšil bodové ohodnotenie ako mestský policajt,

2. dňa 14.11.2015 o 11.35 hod. v Bratislave v mestskej časti B. na presne nezistenom mieste v priebehu výkonu služby oznámil operačnému pracovníkovi Okrskovej stanice Mestskej polície B. zistenie priestupku proti verejného poriadku podľa § 48 zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch (znečistenie verejného priestoru, teda porušenie Všeobecne záväzného nariadenia mestskej časti Bratislava - B. č. 2/2014 o dodržiavaní čistoty a poriadku na území mestskej časti Bratislava - B.), miesto jeho spáchania - V. X., meno a osobné dáta priestupcu - F. F., nar. XX.XX.XXXX v Z., ako aj skutočnosť, že priestupok bol vyriešený v rámci blokového konania napomenutím, na čo operačný pracovník priestupok

zaznamenal do Knihy (Protokolu) udalostí a do informačného systému APIS, pričom tohto konania sa dopustil napriek tomu, že dňa 14.11.2015 o 11.35 hod. F. F. nemohol byť prejednaný pre priestupok proti verejnému poriadku, lebo v čase od 03.03.2015 do 21.12.2016 sa nachádzal vo výkone trestu odňatia slobody a napriek tomu, že oznámenie o spáchaní tohto priestupku bolo zaslané do Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR, pričom trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava O. sp. zn. OT/103/2014 zo dňa 05.06.2014, právoplatným dňa 05.06.2014, F. F. bol okrem iného uložený trest zákazu pobytu na území okresu Bratislava V na dobu 2 roky, ako aj z dôvodu, že týmto spôsobom si zvýšil bodové ohodnotenie ako mestský policajt,

3. dňa 08.12.2015 o 10.25 hod. v Bratislave v mestskej časti B. na presne nezistenom mieste v priebehu výkonu služby oznámil operačnému pracovníkovi Okrskovej stanice Mestskej polície B. zistenie priestupku proti verejnému poriadku podľa § 48 zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch (znečistenie verejného priestoru, teda porušenie Všeobecne záväzného nariadenia mestskej časti Bratislava - B. Č.. X/XXXX o dodržiavaní čistoty a poriadku na území mestskej časti Bratislava - B.), miesto jeho spáchania - V. U. Č.. X/A, meno a osobné dáta priestupcu - F. F., I. XX.XX.XXXX v Z., ako aj skutočnosť, že priestupok bol vyriešený v rámci blokového konania napomenutím, na čo operačný pracovník priestupok zaznamenal do Knihy (Protokolu) udalostí a do informačného systému APIS, pričom tohto konania sa dopustil napriek tomu, že dňa 08.12.2015 o 10.25 hod. F. F. nemohol byť prejednaný pre priestupok proti verejnému poriadku, lebo v čase od 03.03.2015 do 21.12.2016 sa nachádzal vo výkone trestu odňatia slobody a napriek tomu, že oznámenie o spáchaní tohto priestupku bolo zaslané do Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR, pričom trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. OT/103/2014 zo dňa 05.06.2014, právoplatným dňa 05.06.2014, F. F. bol okrem iného uložený trest zákazu pobytu na území okresu Bratislava V na dobu 2 roky, ako aj z dôvodu, že týmto spôsobom si zvýšil bodové ohodnotenie ako mestský policajt,

4. dňa 18.10.2016 o 10.00 hod. v Bratislave v mestskej časti B. na presne nezistenom mieste v priebehu výkonu služby oznámil operačnému pracovníkovi Okrskovej stanice W. polície B. zistenie priestupku proti verejnému poriadku podľa § 48 zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch (znečistenie verejného priestoru, teda porušenie Všeobecne záväzného nariadenia mestskej časti Bratislava - B. Č.. X/XXXX o dodržiavaní čistoty a poriadku na území mestskej časti Bratislava - B.), miesto jeho spáchania - V. U. Č.. X/A, meno a osobné dáta priestupcu - F. F., nar. XX.XX.XXXX O. Z., ako aj skutočnosť, že priestupok bol vyriešený v rámci blokového konania napomenutím, na čo operačný pracovník priestupok zaznamenal do Knihy (Protokolu) udalostí a do informačného systému APIS, pričom tohto konania sa dopustil napriek tomu, že dňa 18.10.2016 o 10.00 hod. F. F. nemohol byť prejednaný pre priestupok proti verejnému poriadku, lebo v čase od 03.03.2015 do 21.12.2016 sa nachádzal vo výkone trestu odňatia a napriek tomu, že oznámenie o spáchaní tohto priestupku bolo zaslané do Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR, ako aj z dôvodu, že týmto spôsobom si zvýšil bodové ohodnotenie ako mestský policajt,

Za uvedenú trestnú činnosť bol obžalovanému L. I. podľa § 326 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. j/ Tr. zák., uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zák. bol obžalovanému výkon uloženého trestu podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 3 roky.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. bol obžalovanému uložený aj trest zákazu činnosti vykonávať povolanie, zamestnanie alebo funkciu s rozhodovacou právomocou po dobu 5 rokov.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný L. I. v zákonnej lehote uvedenej v § 309 ods. 1 Tr. por., ako osoba oprávnená podľa § 307 ods. 1 písm. b/ Tr. por.

Obžalovaný podané odvolanie odôvodnil prostredníctvom zvoleného obhajcu a to podaním, ktoré bolo doručené na okresný súd 31.07.2019.

Obžalovaný v dôvodoch podaného odvolania koncipované jeho obhajkyňou v prvom rade namietal, že súd prvého stupňa nesprávne vyhodnotil zistený skutkový stav. Na konanie, ktoré sa mu kladie za vinu nemal žiadny motív. Nebolo pravdou, že by si týmto konaním zvýšil svoje bodové ohodnotenie ako mestský policajt a tým by naplnil aj zákonné znaky skutkovej podstaty žalovaného prečinu. V prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní uvádzal, že vzhľadom na počet prejednaných priestupkov,

tieto štyri, ktoré sú predmetom daného trestného stíhania, nemohli nijako ovplyvniť jeho hodnotenie. Uvedený aritmetický priemer 1,79, ktorý konštatuje prvostupňový súd vo svojom odôvodnení rozsudku je bezpredmetný, pretože činnosť hliadky mestskej polície spočíva jednak v priamom výkone, ako aj v nepriamom výkone. V danom prípade išlo o štyri riešenia bezdomovcov v priebehu troch rokov, ktoré sa ukázali ako fiktívne a tento počet nijako nemohol ovplyvniť aj vzhľadom na vyššie uvedené jeho hodnotenie a už vôbec mu neprivedilo žiadnu materiálnu alebo inú výhodu. Toto potvrdil aj list veliteľa expozitúry Mestskej polície Bratislava O., ktorý bol aj predložený na hlavnom pojednávaní, čo však okresný súd nebral do úvahy, resp. sa s týmto dôkazom nevysporiadal. Pri riešení týchto konkrétnych priestupkov a priestupcov z jeho strany nešlo o fiktívnosť. Riešil konkrétnych ľudí. Všetky štyri skutky sa týkajú obdobia október až december, kedy ľudia bez domova sú väčšinou oblečení vo viacerých vrstvách odev, zarastení, často špinaví, nie je možné, aby ich všetkých poznal. Súd prvého stupňa neuveril jeho tvrdeniam a jeho obhajobu považoval za účelovú, pretože považoval za nelogické, aby sa určitý bezdomovec učil generálie inej osoby. Obžalovaný k tomuto uviedol, že on hovoril o konkrétnom mene F. F.. Ten totiž sám uviedol, že jeho brat N. bol bezdomovcom, v čase kedy sa skutky stali žil a zdržiaval sa v V.N. X. a poznal generálie svedka - poškodeného. Čiže je celkom logické a pravdepodobné, že pokiaľ bol prejednávany, mohol použiť práve údaje o svojom bratovi - poškodenom. Svedok - poškodený túto možnosť pripustil. Obžalovaný ďalej poukázal na systém, ktorý bol v čase spáchania skutkov nastolený a platný, bol zjavne nedokonalý a umožňoval nedokonalú lustráciu osoby. Ak by štátna polícia podala informáciu operačnému stredisku mestskej polície, že preverovaná osoba je mŕtva alebo vo výkone trestu, nemohlo by dôjsť k takejto situácii. Vypočutí svedkovia - pracovníci operačného strediska potvrdili, že štátna polícia bola často preťažaná, preto osobu lustrovali len cez systém APIS. Nikdy nepreverovali u štátnej polície informáciu, či daná osoba žije. Svedok M. uviedol, že konkrétne mená F. F. N. preveroval iba cez systém APIS, pretože už tam mal ich údaje. Pri poškodenom N. je namieste tiež celkom logicky predpoklad, že nejaký iný bezdomovec mohol žiť spolu s N. a poznať jeho identitu. Podľa výpovede svedkyne, sestry tohto bezdomovca, už N. v roku 2007 (cca 10 rokov dozadu), kedy s ním bola v kontakte, nemal občiansky preukaz, ani iný doklad totožnosti. Pri vybavovaní priestupku on (obžalovaný) postupoval v zmysle zákona. Práve operačné stredisko, ktoré malo zabezpečovať lustráciu osôb, nedodržiavalo striktné pravidlá pre lustráciu, pretože pre rôzne príčiny to možné nebolo a išli iba cez systém APIS a nie cez evidenciu obyvateľstva. Údaje pre výkonného policajta verifikovalo výkonné stredisko a nie sám policajt. V tejto súvislosti odvolateľ poukázal na rozdielne posudzovanie rovnakého skutku. Taká istá situácia nastala aj v prípade zo dňa 18.11.2015 v čase o 20.40 hod. v lokalite V.N. X. O. Z., fiktívne vybavil priestupok napomenutím osoby J. V.. Po nahliadnutí do knihy udalostí, ktorú vedie Okrsková stanica B. je zrejmé, že udalosť - priestupok, ktorý mal údajne fiktívne riešiť v danom čase a mieste je evidovaný pod č. XXXXX a riešil ho policajt so služobným číslom XXX, pričom služobné číslo odvolateľa je XXX. Vzhľadom na to, že on sa tohto skutku preukázateľne nedopustil, bolo konanie voči jeho osobe zastavené, avšak voči kolegovi stíhanie začaté nebolo. Obžalovaný vyslovil názor, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že on nenaplnil skutkovú podstatu žalovaného prečinu. On sám je bezúhonným človekom, ktorý riadne pracuje, dosahuje dobré pracovné výsledky a jeho nadriadení nikdy neprejavili nespokojnosť s jeho prácou. Uložený podmienený trest spolu s trestom zákazu činnosti je pre neho v jeho veku likvidačný a vzhľadom na všetky vykonané dôkazy aj nezákonný. S poukazom na uvedené navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a sám rozhodol spôsobom, že ho spod obžaloby podľa § 285 písm. b/ Tr. por. oslobodí.

Krajský súd v Bratislave v konaní o odvolaní obžalovaného, nariadil verejné zasadnutie, ktorého sa zúčastnili obžalovaný L. I., jeho obhajkyňa a prokurátor krajskej prokuratúry.

Na verenom zasadnutí odvolací súd postupom podľa § 326 ods. 5 Tr. por. doplnil dokazovanie oboznámením listinného dôkazu a to úmrtým listom L. N., aby mohol o odvolaní rozhodnúť.

Obhajkyňa obžalovaného na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom sa v plnom rozsahu pridriavala písomne podaného odvolania a jeho dôvodov. Navrhla, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a sám rozhodol spôsobom, že obžalovaného spod obžaloby oslobodí.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí navrhol, aby krajský súd odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Obžalovaný L. I. na verejnom zasadnutí uviedol, že sa cíti byť nevinný, on vykonával prácu podľa toho systému, ktorý tam bol nastavený. V ďalšom sa pripojil k ústnemu prednesu svojej obhajkyne

Krajský súd na podklade odvolania obžalovaného podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného L. I. nie je dôvodné.

Odvolačný súd úvodom konštatuje, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného trestného činu, je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, pokiaľ ide o zistenie, že predmetný skutok sa stal spôsobom popísaným vo výrokovej časti napadnutého rozsudku a tento spáchal obžalovaný L. I.. Na tomto základe potom prvostupňový súd vyvodil z dôkazov skutkové zistenia, ktoré sú správne a ktorým nemožno nič vytknúť.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Na strane druhej je potrebné konvalidovať tvrdenie okresného súdu v tej časti odôvodnenia rozsudku, v ktorom konštatoval, že pokiaľ sa osoba - bezdomovec zapíše do evidencie priestupkov, tak takýto zápis ho neohrozuje v žiadnom smere. Odvolačný súd považuje takéto tvrdenie okresného súdu za nesprávne, nakoľko aj listinné dôkazy zabezpečené v prípravnom konaní (trestné oznámenie vyššieho súdneho úradníka na č. I. 106, uznesenie o vznesení obvinenia na č. I. 107 - 108), nasvedčujú tomu, že ak sa priestupca, hoci je bezdomovcom, dopustí priestupku, následne môžu pre neho nastať závažné trestnoprávne následky v podobe trestného stíhania a následného odsudzujúceho súdneho rozhodnutia.

Napriek tomuto konštatovaniu, ani odvolačný súd nemá pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených vo výroku napadnutého rozsudku, pretože zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní a je nimi jednoznačne a nepochybne preukázané, že to bol práve obžalovaný L. I., ktorý v kritickom čase za daných okolností, ako aj spôsobom ustáleným v rozsudku súdu prvého stupňa, dopustil sa konania, ktoré je opísané v skutkovej vete prvostupňového rozsudku.

Vina obžalovaného L. I. bola preukázaná výpoveďou poškodeného - svedka F. F., svedkyne X. M., výpoveďami svedkov - mestských policajtov Y. X., W. M., W. G., ktorí vykonávali funkcie „operačných“, ako aj listinnými dôkazmi, predovšetkým úmrtným listom poškodeného L. N., potvrdením Archívu Zboru väzenskej a justičnej stráže Leopoldov o výkone trestu ohľadom odsúdeného F. F., správami Mestskej polície hlavného mesta Slovenskej republiky s pripojenými fotokópiami relevantných listov z evidenčných pomôcok, výpismi z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR ohľadom poškodených L. N. F. F. F., ako aj ďalšími písomnosťami zabezpečenými v prípravnom konaní.

Pokiaľ sa obžalovaný bránil tým, že pri pojednávaní priestupkov bezdomovcov riešil iba konkrétnych ľudí, ktorí navyše boli v zimných mesiacoch vo viacerých vrstvách oblečenia, boli zarastení, často špinaví, preto si ich nemohol pamätať, čo týmto priestupcom umožňovalo, aby sa vydávali aj za iné osoby, k tomu odvolačný súd uvádza, že táto obrana obžalovaného bola vyvrátená výpoveďami svedkov Y. X., W. M. a W. G., ktorí v podstate zhodne uviedli, že ak by sa niekto vydával za inú osobu, ten by musel vedieť jej rodné číslo, ako aj rodné priezvisko rodiča, čo by bolo málo pravdepodobné. Ak obžalovaný v dôvodoch podaného odvolania poukazyval na výpoveď poškodeného F. F., ktorý uvádzal, že mal brata N. (ten medzičasom zomrel), ktorý bol tiež bezdomovcom a poznal aj jeho osobné údaje, pričom obžalovaný z toho vyvodzoval možnosť, že za poškodeného F. F. sa mohol vydávať aj jeho brat N., k tomu treba dodať iba toľko, že ide len o ničím nepotvrdenú domnienku (resp. špekuláciu) obžalovaného, pričom takúto eventuálnu možnosť jednoznačne nepotvrdil ani poškodený - svedok F. F. (ten uvádzal, že nemal žiadnu vedomosť o tom, že by sa za neho vydával jeho brat N.), prípadne takáto možnosť nevyplynula ani z iných doposiaľ zabezpečených dôkazov.

Obžalovaný podaným odvolaním namietal aj to, že práve operačné stredisko, ktoré malo zabezpečovať lustráciu osôb, nedodržovalo striktné pravidlá pre lustráciu, pretože pre rôzne príčiny išli iba cez systém APIS a nie cez evidenciu obyvateľstva. Odvolačný súd ohľadom týchto námietok dáva do pozornosti jednak výpoveď svedka Y. X., ktorý v kritickom období vykonával funkciu operačného a ktorý na hlavnom pojednávaní vypovedal, že on údaje v systéme APIS nepovažoval za vierohodné, on vždy vykonával lustrácie cez Policajný zbor, teda cez evidenciu obyvateľstva, jednak listinné dôkazy

(evidenčné pomôcky mestskej polície) na č. I. 128,122,116, z ktorých vyplynulo, že v kritickom čase 14.11.2015 o 11.35 hod., 08.12.2015 o 10.25 hod. a 18.10.2016 o 10.00 hod. bol do operačnej služby zaradený ako operačný Y. X.Ó., z čoho možno vyvodíť, že práve pri skutkoch v 2./, 3./ a 4./ boli vykonávané lustrácie výlučne prostredníctvom Policajného zboru, nie cez systém APIS. Čo sa týka skutku zo dňa 02.11.2014 o 07.10 hod. (skutok v bode 1./), z evidenčných pomôcok na č. I. 266 možno zistiť, že operačnú službu vykonával W. G.. Tento svedok v prípravnom konaní vypovedal: „My tieto údaje (lustrácie) získavame od Policajného zboru, či som pri lustráciách použil údaje z APIS-u, si už nepamätám.“

Čo sa týka obžalovaným predloženého stanoviska veliteľa Mestskej polície hlavného mesta SR Bratislavy, expozitúry Bratislava O. zo dňa 17. 06.2019 ohľadom hodnotenia mestského policajta (na č. I. 351), krajský súd vyslovuje, že nešlo o taký kľúčový dôkaz, ktorý by zvrátil dôkaznú situáciu a obžalovaného by vyvíňoval zo spáchania súdeného prečinu. Tu treba poukázať na skoršiu správu veliteľa Mestskej polície hlavného mesta SR Bratislavy, expozitúry Bratislava O. zo dňa 18.12.2017 (na č. I. 263). V tejto správe sa konštatovalo, že zistené priestupky mali vplyv na hodnotenie mestského policajta, hoci boli odstupňované bodovým hodnotením podľa druhu a spôsobu riešenia. Riešenie priestupku proti verejnému poriadku „napomenutím“ bolo ohodnotené jedným bodom. Oproti tomu dopravné priestupky boli hodnotené dvomi a tromi bodmi. L. I. bolo v priebehu rokov 2014 - 2016 dvakrát upravovaný osobný príplatok a to 01.02.2014 (dorovnaný do pôvodnej výšky po znížení v roku 2013) a 01.06.2016 za dosiahnuté výsledky v roku 2015. L. I. bol hodnotený väčšinou medzi najlepšimi príslušníkmi mestskej polície.

Súd prvého stupňa správne postupoval i v časti ustálenia právnej kvalifikácie protiprávneho konania obžalovaného L. I., keď ho uznal za vinného zo spáchania prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.

Pri skúmaní výroku o treste napadnutého rozsudku krajský súd nezistil žiadny zákonný dôvod na zrušenie alebo zmenu uloženého trestu (podmienečného trestu odňatia slobody v kombinácii s trestom zákazu činnosti).

Je potrebné zdôrazniť, že stanovenie druhu trestu a jeho výmery musí vychádzať nielen z podmienok upravených v ustanoveniach pri tom ktorom druhu trestu, ale je tiež potrebné dôsledne skúmať všetky skutočnosti významné z hľadiska účelu trestu obsiahnutého v § 34 ods. 1 Tr. zák., ako aj ostatné na účel trestu nadväzujúce kritériá rozhodujúce pre určenie druhu trestu a jeho výmery, ktorých zohľadnenie predpokladá úprava zásad pre ukladanie trestov.

Ustanovenie § 34 ods. 1 Tr. zák. o účele trestu je spolu s ustanovením § 34 ods. 4 Tr. zák. základným vodidlom pri určovaní druhu trestu a jeho výmery. Z hľadiska týchto ustanovení, uložený trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov a zároveň trest vyjadří morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Závery na primeranosť postihu páchatel'a trestného činu sa musia opierať o skutočný stav vecí a musia z neho vyplývať.

Po preskúmaní obsahu spisu a po vyhodnotení dôkazov vzťahujúcich sa k výroku o treste, odvolací súd dospel k názoru, že uložený trest ako celok, či už trest odňatia slobody vo výmere 2 roky s podmienečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 3 roky, ako aj trest zákazu činnosti vykonávať povolanie, zamestnanie alebo funkciu s rozhodovacou právomocou vo výmere 5 rokov, je dostatočným trestom a odráža primeranosť trestu predovšetkým s ohľadom na spôsob spáchania činu a rovnako zohľadňuje osobu obžalovaného ako páchatel'a súdeného trestného činu. Treba si uvedomiť, že pojem „výrok o treste“ v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1, ods. 3 Tr. por. treba rozumieť súhrn všetkých čiastkových výrokov týkajúcich sa určitého trestu alebo aj viac trestov popri sebe. Z tohto pohľadu nemožno izolovane hodnotiť primeranosť alebo neprimeranosť iba jedného trestu z viacerých trestov uložených popri sebe, ale toto hodnotenie sa musí vzťahovať na celý uložený trest. Okresný súd postupoval v súlade s doposiaľ ustálenou súdnou praxou, keď obžalovanému popri treste odňatia slobody, ktorého výkon podmienečne odložil na skúšobnú dobu, uložil aj trest zákazu činnosti vykonávať povolanie, zamestnanie alebo funkciu s rozhodovacou právomocou, aby takýto trest ako celok vyznel pre obžalovaného citeľne a viedol ho k tomu, aby sa obdobného konania v budúcnosti vyvaroval.

Prvostupňový súd v súlade so stavom veci zistil a ustálil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, prihliadol na spôsob spáchania činu, zavinenie, pohnútku ako aj na osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy.

Nepochybil okresný súd, keď u obžalovaného vzhliadol jednu poľahčujúcu okolnosť spočívajúcu v tom, že viedol pred spáchaním trestného činu riadny život (§ 36 písm. j/ Tr. zák.) a nevzhliadol žiadnu priťažujúcu okolnosť. Za situácie, keď prevažoval pomer poľahčujúcich okolností, prichádzalo do úvahy zníženie hornej hranice trestnej sadzby uvedenej v osobitnej časti Trestného zákona o jednu tretinu (§ 38 ods. 3 Tr. zák.). V prejednávanej veci sa preto vychádzalo z upravenej trestnej sadzby v rozpätí od 2 rokov do 4 rokov a v jej rámci bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky.

Všetky skutočnosti týkajúce sa okolností prípadu i osoby obžalovaného, odôvodňovali uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 2 roky, teda na samej dolnej hranici trestnej sadzby a odôvodňovali aj splnenie podmienok uvedených v ustanovení § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., na podmienené odloženie predmetného trestu na skúšobnú dobu 2 roky. Odvolací súd tiež zdôrazňuje, že obžalovaný bude povinný v skúšobnej dobe viesť riadny život, predovšetkým by sa nemal dopustiť žiadnych trestných činov alebo priestupkov, lebo v opačnom prípade môže súd, a to už v priebehu skúšobnej doby rozhodnúť, že sa neosvedčil a nariadiť výkon trestu odňatia slobody, ktorý mu bol nateraz podmienené odložený.

Pri preskúmaní výroku o treste zákazu činnosti vykonávať povolanie, zamestnanie alebo funkciu s rozhodovacou právomocou, krajský súd nezistil žiadny relevantný dôvod na upustenie od tohto druhu trestu, ani na zmiernenie jeho výmery. Okresný súd v tejto posudzovanej veci vychádzal tak z okolností prípadu významných pri posúdení závažnosti spáchaného prečinu, ako aj z kritérií pri ukladaní trestu, ktoré sú definované v ustanovení § 34 Tr. zák., pričom prihliadol aj na osobné pomery obžalovaného. Odvolací súd preto vyslovuje, že tento druhu trestu, vrátane jeho výmery, je primeraný a zákonný.

Vzhľadom k tomu, že Krajský súd v Bratislave nezistil žiadny dôvod pre zrušenie alebo zmenu prvostupňového rozsudku, odvolanie obžalovaného L. I. ako nedôvodné postupom podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.